

எமது கிராமத்தின் முன்னோடி பெரியார் மு.வைத்திலிங்கம்

■ கலாநிதி த.கலாமணி

இன்று எமது அல்வாய்க் கிராமம் கல்வி, கலை, விளையாட்டு போன்றவற்றில் சிறந்து விளங்கி வருவது எங்கள் எல்லோருக்கும் பெருமை தருவதே. ஆனால் இன்று எமது கிராமம் பெருவளர்ச்சி கண்டிருப்பதற்கு அன்று எம் முன்னோர்கள் கட்டிக்காத்துவந்த கட்டுப்போக்கும் கூட்டிணைவுமே காரணம் என்பதை நாம் மறத்தலாகாது. எமது கிராமத்தின் முக்கியமான நிறுவனங்களான அல்வாய் மனோகரா சனசமூக நிலையமும் அல்வாய் சாமணந்தறை ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயில் பரிபாலனசபையும் இம் முன்னோடிகளின் பொறுப்பார்ந்த அடிப்படைச் செயற்பாடுகளாலேயே இன்றைய வளர்ச்சி நிலையை எய்தின. அவ்வாறான முன்னோடிகளில் ஒருவரே பெரியார் அமரர் மு.வைத்திலிங்கம் ஆவார்.

மு.வைத்திலிங்கம் அவர்கள் முருகேச குஞ்சரம் தம்பதியினருக்கு சிரேஷ்ட புத்திரனாகப் பிறந்தார். செல்லையா, தங்கரூபம், சின்னத்தங்கம் ஆகியோர் இவரின் உடன்பிறப்புகளாவர்.

குடும்பப் பொறுப்புக்காரணமாக சீவற் தொழில் புரியத் தொடங்கியவர், தமது சகோதரங்களை முன்னேற்றுவதற்காகப் பாடுபட்டார். பன்னாம்பத்தையைச் சேர்ந்த சின்னப்பொடியன் -முத்தி தம்பதியினரின் மகளான பொன்னம்மாவைத் திருமணம் செய்து இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டார். இவர்களுக்கு பிள்ளைப்பேறு கிடைக்கவில்லையாயினும் ஊரார் பிள்ளைகளை தம் பிள்ளைகள் போலப் பாராட்டி நேசித்து வந்தார்கள். பன்னாம்பத்தையில் பெறாமகளின் பிள்ளைகளை அன்போடு அரவணைத்து வளர்த்தும் வந்தார்கள்.

அமரர் வைத்திலிங்கம் அவர்கள் 1943 இல் அல்வாய் சாமணந்தறை ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயிற் பரிபாலனசபை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது ஆரம்ப கால உறுப்பினராகி அடுத்து வந்த மூன்று நிர்வாக காலப்பகுதிகளில் (1946/47, 1948/49, 1950/51) பரிபாலன சபையில் தனாதிகாரி பதவியையும் இவர் வகித்து வந்தார். 1960 களில் தலைவர், செயலாளர் பதவிகளையும் இவர் வகித்தார். இக்காலப்பகுதியிலேயே எமது ஆலயத்திற்கான காணிகள் வழக்காடி வெற்றி கொள்ளப்பட்டன. எமது ஆலயத்தில் 1949 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு வரை திருவெம்பாவைப் பூஜைகள் பொதுப்பூஜைகளாகவே இடம்பெற்று வந்தன. இந்நிலையில் 13.01.1950 இல் திருவெம்பாவைப் பூஜைகள் பத்துப் பகுதியினருக்குப் பிரித்து வழங்கப்பட்டபோது, நான்காம் பூஜையின் தானேசராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

அமரர் வைத்திலிங்கம் நிறைந்த இறைபக்தி உள்ளவர். ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயிலில் 1945 ஆம் ஆண்டு முதல் சிவராத்திரி தினத்தன்று நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டு வந்தபோது, சிவராத்திரி விரதம் அனுஷ்டித்து, விடிய விடிய அந்நாடகங்களைப் பார்வையிட்டும் வந்தார். பரிபாலன சபையே நாடகங்களைப் பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்தபோது அந்நாடகங்கள் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கான சகல ஏற்பாடுகளிலும் ஆர்வமாக ஈடுபட்டு வந்தார். சிவராத்திரி நாடகச் செலவுக்காக சபை உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு ரூபா(1/-) வீதம் பங்களிக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்ட போது, ஏனைய பரிபாலனசபை உறுப்பினர்களோடு சேர்ந்து வீடு வீடாகச் சென்று இப்பணத்தை வசூலித்தும் வந்தார். சிவராத்திரி பாரணப் பூஜை

முடிந்து அவர் வீட்டில் அன்னதானம் ஒன்று இடம்பெறும். இதில் உறவினர்கள் பலரும் கலந்து கொள்வார்கள்.

வைத்திலிங்கம் அவர்கள் நீண்ட காலமாக பொலிகண்டி சீனிக்கொம்பனிப் பகுதியில் உள்ள நீதிவான் செல்லையாபிள்ளையின் காணியிலேயே தொழில் புரிந்து வந்தார். தினமும் தான் தொழில் புரியுமிடத்துள்ள காகங்களுக்காக வீட்டிலிருந்து சாப்பாடு எடுத்துச் சென்று அவற்றுக்குப் போடும் வழக்கத்தையும் இவர் கொண்டிருந்தார். தினமும் இரண்டு நேரமும் வெள்ளை வேட்டி சட்டையில் இவர் தொழிலுக்காகச் சைக்கிளில் சென்று வருவது அழகான காட்சியாக இருக்கும்.

அல்வாய் மனோகரா சனசமூக நிலையத்தின் வளர்ச்சியிலும் அமரர் வைத்திலிங்கம் அவர்களின் பங்கு முக்கியமானது. 1960 - 61 காலப்பகுதிக்கான சனசமூகநிலைய செயலாளர் பதவியை அவர் வகித்தார். 24.12.1961 இல் மனோகரா சனசமூக நிலையத்துக்கான கட்டடம் அமைப்பதற்கான ஒப்பந்தம் ஒன்றை காணிச் சொந்தக்காரரான திரு நா.சி. கந்தவனம் அவர்களுடன் செய்து கொண்டார். எமது கிராமத்தில் இடம்பெற்று வந்த சித்திரா பூரணைச் சுற்றுப் போட்டிகளுக்கான ஆரம்பகர்த்தாக்களுள் வைத்திலிங்கம் அவர்களும் ஒருவராவார்.

தேவரையாளிச் சைவ வித்தியாசாலையின் வளர்ச்சியிலும் வைத்திலிங்கம் அவர்கள் அக்கறை உள்ளவராக இருந்தார். 1942 இல் தேவரையாளி

சைவ கலைஞான சபையின் தலைவராக அவர் பதவி வகித்தார். இச்சபையில் கா.சூரன், க.வேலுச் சோதிடர், கா.வே. சின்னப்பிள்ளை, வ.சி. சிலம்பு வைத்தியர் ஆகிய முக்கியஸ்தர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டார். தேவரையாளிச் சைவவித்தியாசாலையில் அதிபராக இருந்த அவர் சகோதரன் செல்லையா அவர்களுக்குப் பிரச்சினை ஏற்பட்ட போது மூ.சின்னத்தம்பி, வைரமுத்து ஆகியோருடன் வாதிட்டார்; நேர்மையான முறையில் அவர்களுடன் கலந்துரையாடல் ஒன்றையும் மேற்கொண்டார்.

அமரர் வைத்திலிங்கம் அவர்கள் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் நேர்மையாகச் செயற்பட்டு வந்த ஒருவர். ஊரவர்களின் பிணக்குகளை நியாயமாகத் தீர்த்து வைத்தார். இவர் எமதுரில் மாத்திர மன்றி ஏனைய கிராமங்களிலும் பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக அழைக்கப்பட்டார். இரு கிராமங்களுக்கிடையிலான பிணக்குகளிலும் இவர் சமாதானத்தூதுவனாக நின்று செயற்பட்டார். ஆனாலும் பிரச்சினையை ஏற்படுத்தியவர்களுக்கு உண்மைநிலையை உணர்த்தி அவர்கள் தமது தவறுகளை ஒப்புக் கொண்ட பட்சத்திலேயே சமாதானம் செய்ய வேண்டும் என்ற கொள்கையை உடையவராக இவர் இருந்தார். அமரர் வைத்திலிங்கம் அவர்கள் நியாயஸ்தர். இதனால் ஏனைய ஊர்களில் உள்ளவர்கள் இவரை “பட்டம் பெறாத சமாதான நீதவானாக” மதித்து அழைத்து கௌரவப்படுத்துவர். அமரர் வைத்திலிங்கம் அவர்களின் வரலாறு பதிவு செய்யப்பட வேண்டியதாகும்.

INSTITUTE OF PROFESSIONAL STUDIES, SRILANKA உயர் நிறுவனத்தில் POLITICAL SCIENCE (BA) -DEGREE பட்டம் படிப்பை நிறைவு செய்து 19.12.2021 ம் திகதி பட்டம் பெற்று அகிலன் ஆகாஷ் அவர்கள் ஊருக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

INSTITUTE OF PROFESSIONAL STUDIES, SRILANKA கணணி உயர் நிறுவனத்தில் COMPUTER SCIENCE (MSC) -DEGREE பட்டம் படிப்பை நிறைவு செய்து 19.12.2021 ம் திகதி பட்டம் பெற்று பிரணவன் சாருஜன் அவர்கள் ஊருக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

இலங்கை வலைப்பந்தாட்ட சங்கம் நடத்திய வலைப்பந்தாட்ட பயிற்றுனர்களுக்கான Level - 0 தரப்படுத்தல் பயிற்சி நெறியில் பங்கு பற்றி சித்தியடைந்துள்ளார் ம.நிதர்சன்.

பெருமை சேர் மனோகராவின தனித்துவ வீரர் அமரர் இ.கந்தவனம் (வன்னி)

■ வெற்றி துஷ்யந்தன்

நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணியும், பல சிறப்புக்களும் கொண்ட எமது அல்வாய் மனோகரா கிராமத்தின் சிறப்பு வாய்ந்த பொக்கிஷங்களில் ஒருவராக திகழ்ந்தவர் அமரர் இ.கந்தவனம். யாரையும் நோகாது மெல்லிய புன்னகையால் எல்லாவற்றையும் கடந்து வருகின்ற மென்மையான சுபாவம் இவருக்கு கானது. அல்வாய் கிராமத்தில் மிகுந்த பல்வகை சிறப்புக் கொண்ட குடும்பப்பின்னணியில் இரத்தினம் - இராசம்மா தம்பதியினருக்கு இளைய மகனாக 17.06.1942 இல் அல்வாய் கிராமத்தில் பிறந்தார். கந்தவனக் கடவையான் மீது மிகுந்த பக்தி கொண்ட இவரது பெற்றோர் கந்தவன நாதனைத் தவமிருந்து பெற்ற பையன் என்பதனால் கந்தவனம் என்று பெயர் சூட்டினர். கூடவே இவ் ஆலயத்தின் தல விருட்சமான வன்னிமரத்தை நினைவு படுத்தும் முகமாக வன்னி என்ற செல்லப்பெயரினால் இவரை அழைக்கத் தொடங்கினர். இவ்வன்னி என்ற நாமமே இறுதி வரை அனைவராலும் உச்சரிக்கப்படுகின்ற நாமமாக இருந்து வந்தது.

இவருடைய மூத்த சகோதரர் இரத்தின ராசர் அவர்கள் ஒரு B.Sc பட்டதாரியாவார். இரத்தினராசாவும், கந்தவனமும் எமது கிராமத்தில் என்றைக்கும் தவிர்த்துவிடமுடியாத ஆளுமைகள் எனலாம். கல்வியினூடே விளையாட்டு என்கின்ற எமது பாரம்பரியத்திற்கு வலுச்சேர்த்தவர்களில் இருவரும் மிகமுக்கியமானவர்கள். கந்தவனம் அவர்கள் தமது ஆரம்பக் கல்வியை தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் கற்று 4 ஆம் வகுப்பில் பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் இணைந்து S.S.C பரீட்சையில் திறமைச் சித்தியடைந்தார். ஹாட்லியில் படிக்கின்ற காலத்திலேயே உதைபந்தாட்டம், துடுப்பெடுத்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம், பட்மின்ரன் போன்ற அனைத்து விளையாட்டு அணிகளிலும் தன்னை பொறித்தவர் ஆவார். சமகாலத்திலேயே எமது மனோகரா அணியின் உதைபந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம், துடுப்பெடுத்தாட்டம் ஆகிய விளையாட்டுக்களை விளையாடி எமது கழகத்திற்கும் ஊிற்கும் பெருமை சேர்த்தவர் இவராவார்.

தனது 21 ஆவது வயதில் பொதுச்சுகாதாரப் பரிசோதகர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து பொதுச் சுகாதாரப் பரிசோதகராக நியமனம் பெற்றுக் கொண்டார். இதன் காரணமாக பின்நாட்களில் விளையாட்டை படிப்படியாக கைவிட வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது.

1956ம் ஆண்டில் தனது 14 வயதிலேயே தன்னுடைய உதைபந்தாட்டத்தை ஆரம்பித்து 1960ம் ஆண்டுவரை ஹாட்லி அணியில் விளையாடி பாடசாலை Colors விருதை அந்நாளில் பெற்று எல்லோருக்கும் பெருமை சேர்த்தார். முன்வரிசை ஆட்டக்காரராக தனது நுண்ணிய ஆட்டத்தினை பாடசாலை மற்றும் மனோகரா அணிகளில் வெளிப்படுத்தி வெற்றிகள் பலவற்றிற்கு வித்திட்டிருக்கின்றார். உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளில் நல்ல கோணர்கிக்கின் ஊடாக நன்கு அறியப்பட்டுள்ளார். இவரது கோணர்கிக்குகள் அநேக மானவை கோலாக்கப்படுவதால் “கோணர்கி கந்தவனம்” என்றொரு நாமம் ரசிகர்கள் மத்தியில் இருந்திருக்கின்றது. திருமண பந்தம் காரணமாக மிகுந்த செல்வச் செழிப்பு மிகுந்த யாழ்ப்பாணம் கட்டிட ஒப்பந்தகாரர் லீனப்பு ஜோட்டூரட் தம்பதியினரின் மகளான அன்ரோனியா யோகராணியை கரம் பிடித்து அதன் பேறாக நான்கு பிள்ளைச் செல்வங்களையும் பெற்றுக் கொண்டார். நல்லதொரு குடும்ப தலைவராய் தனது பிள்ளைகளையும் நல் வழிப்படுத்தி அனைவருக்கும் நல்வாழ்க்கைகளை அமைத்துக் கொடுத்து புகுந்த இடத்திலும் தனது சிறப்பை பொறித்து நின்றார்.

பணி நிமித்தம், குடும்பவாழ்வு என தூரங்களால் கிராமத்தை விட்டு வாழ்ந்தாலும் எப்போதும் மனோகராவை ஆத்மார்த்தமாக நேசித்த ஒருவராகவே அவர் வாழ்ந்தார். 1995 யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வு அவரை குடும்பத் துடன் தனது கிராமத்தில் வாழ்க்கூடிய சிறிய காலத்தை வழங்கியது. அந்நாட்களில் கரம், சிட்டை, பட்மின்ரன், கிரிக்கெட் போன்ற விளையாட்டுக்களில் இளையவர்களிற்கு தனது அனுபவத்தை திறம்பட சொல்லிக் கொடுத்ததை நேரடியாக பார்க்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது.

ஹாட்லிக்காகவும், மனோகராவின்காகவும் தனது அதி சிறப்பு விளையாட்டுத்திறன் ஊடாக பல வெற்றிகளை பெற்றுக் கொடுத்து இன்றும் “வன்னி” என்கின்ற நாமத்தை உச்சரிக்கச் செய்து கொண்டிருப்பவர் இவராவார். உறவுகளை அணைக்கின்ற பாங்கும், எவர்க்கும் வளையாத குணமும் கொண்டு தன் இறுதிக் காலம் வரை நற்பெயருடன் வாழ்ந்த அமரர் இ.கந்தவனம் அவர்கள் கல்வியினூடே விளையாட்டு என்கின்ற மனோகராவின மகுடத்திற்கு வலுச் சேர்த்த ஒருவராக என்றைக்கும் கொள்ளப்படுவார் என்பது நிதர்சனம்.

அது ஒரு காலம் - 10

சித்திரை புதுவருடப்பிறப்பும் போர்த்தேங்காய் அடித்தல் நிகழ்வும்

■ செல்லக்குட்டி கணேசன் ■

சித்திரை புது வருடப்பிறப்பு வருகிறது என்றாலே ஊரே புதுப்பொலிவு பெறத் தொடங்கி விடும். வீதிகளை துப்பரவு செய்தல், வீடு, வீட்டுவளவுகளை துப்பரவு செய்தல் புது ஆடை எடுத்தல். அதனை தைப்பதற்கு தையல் காரரனிடம் எடுத்துச் செல்லல். அவர் சொன்ன தவணைக்கு தரவில்லையென்றால் கூட இருந்து எடுத்து வருதல். அதற்கிடையில் தைத்துத் தருவாரா தரமாட்டாரா என்ற மன ஏக்கம். இவை ஒரு புறமிருக்க வீட்டிலே பெற்றோர் (தாய்) பலகாரங்கள் சுடுவதற்கான முன்னாயத்த வேலைகளில் ஈடுபடுதல். புதுவருடப்பிறப்புக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னரே பலகாரங்கள் சுடுவதற்கான வேலைகளை ஆரம்பித்தல். தாய் பிள்ளைகள் உறவுகள் அயலவர்கள் என்று பலரும் கூடி அவற்றிற்கு உதவி செய்தல். பலகாரம் என்றால் பலவகைகளில் இருக்கும். அவைகளில் அரியதரம் முக்கிய இடம் பெறும். அவற்றுடன் முறுக்கு, போத்தல் பலகாரம், அச்சுப் பலகாரம் என்பனவும் உள்ளடங்கும். போத்தல் பலகாரம் என்றால் அதற்கு சீனி (பாணி) காய்ச்சுதல் இடம்பெறும். அதே போன்று அச்சுப் பலகாரம் என்றால் கலர் (நிறம்) சேர்த்து தயாரிப்பார்கள். அந்நிறங்களில் பச்சை, சிவப்பு முக்கிய பங்காற்றும்.

இவை ஒரு புறமிருக்க வருடப்பிறப்புக்கு முதல்நாள் எமது ஆலயத்தில் வழங்கப்படுகின்ற மருத்துநீருக்கு வரிசை கட்டி நிற்போம். பின்னர் இரவு முழுவதும் சீனவெடி, வான வெடி கொளுத்தி மகிழ்வோம். எப்ப விடியப் போகிறது என்று எண்ணியபடி தூங்காது விழித்திருப்போம். விடிந்ததும் கிணற்றடிக்கு (வெட்டுக்கிணறு) சென்று மருத்து நீர் வைத்து தலைக்கு முழுகி வருவோம். பின்னர் புது ஆடை உடுத்து ஆலயயானை வழிபட்டு பின்னர் உறவுகள் வீடுகளுக்கு செல்வோம். அவர்கள் தருகின்ற ஐந்து சதம், பத்துச் சதத்தைச் சேர்த்து வைத்து அவற்றை அடிக்கடி எண்ணிப் பார்த்து மகிழ்வோம். அது மட்டுமல்லாமல் அதனை செலவு செய்ய பலதிட்டங்கள் போடுவோம். அக்காசை பெற்றோர் கேட்கக்கூடாது என்று வேறு சட்டம் போடுவோம். இவ்வாறு புது வருடப் பிறப்பு என்றால் எங்களின் குதூகலத்திற்கு எனவே இல்லை. அது ஒரு காலம்.

இந்நாளில் மிகவும் முக்கிய நிகழ்வாக இடம் பெறுவது “போர்த் தேங்காய் அடித்தல்” நிகழ்வாகும். அக்காலப் பகுதியில் கடைகளில் போர்த் தேங்காய்கள் விற்கப்படும். எங்களுக்குள்ள ஒரு கடை “கந்தவனம் அப்பா” கடை தான். போர்த் தேங்காயையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டு சுற்றித் திரிவோம். இவ்வாறு இருக்க எமது கிராமத்து பெரியவர்களால் கந்தவனம் அப்பாகடைச் சந்தியில் இரவு நிகழ்வாக போர்த்தேங்காய் அடித்தல் நிகழ்வு

இடம் பெறும். இரவு ஒன்பது மணியளவில் ஆரம்பமாகும் இந்நிகழ்வு ஆனது நிறைவுக்கு வர சாமம் பன்னிரண்டு மணியைத் தாண்டும். மக்கள் (பார்வையாளர்கள்) சுற்ற வர கூடி நிற்க போர்த் தேங்காய் அடித்தல் நிகழ்வு ஆரம்பமாகும். முதலில் தனி ஆளாக போட்டி போடுவர். நிகழ்வுகளை கட்ட கன்னை (பக்கம்) சேர்ந்து சேர்ந்து ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு மூன்று பேர்கள் ஆதரவு வழங்கி நிகழ்வை கலகலப்பாக்குவார்கள். இந்நிகழ்வில் வருடம் தோறும் பங்கு கொள்ளும் சிலரது பெயர்களை (எனது நினைவுக்குட்பட்ட வகையில்) பதிவு செய்து கொள்கிறேன். பொருக்கர்பாதி க.சதாசிவம், க.பாக்கியராசா (மாலி) இயவராந்தோட்ட த.திருநாவுக்கரசு (அரசப்பு), முள்ளாவத்தை சு.ஈஸ்வரதாஸ், பன்னாம்பத்தைதி, விருத்தாசலம், கேவோலை மு.நவரத் தினம், மூன்றாம் பனையடி க.பரமானந்தன், செ.கனக சபாபதி, வடலித்தோட்டம் ந.சின்னராசா, ந.பாரதராசா ஆகியோராவர். இந் நிகழ்வை கலகலப்பாக்குவதற்காக வெளியிடங்களுக்கு தொழில் நிமிர்த்தம் (முல்லைத்தீவு புதுக்குடியிருப்பு கிளாலி) சென்றவர்கள் அன்றிரவு போர்த்தேங்காய்களுடன் வந்து சேர்வார்கள்.

போர்த் தேங்காயில் இரண்டு வகைகள் உண்டு. அதில் ஒன்றை விடுதேங்காய் என்றும் மற்றையதை அடி தேங்காய் என்றும் அழைப்பர். ஒருவர் தேங்காயை உருட்டி விட மற்றவர் தனது கையில் உள்ள தேங்காய் கொண்டு அடித்தல் (உடைத்தல்) வேண்டும். அதிலும் ஒரு நிபந்தனை உண்டு. ஒன்று தேங்காய் உருளும் போது அடித்தல் அல்லது தேங்காய் ஓய்வில் இருக்கும் போது அடித்தல். இவற்றை போட்டியாளர்கள் முதலிலே கதைத்துப் பேசிக்கொள்வார்கள். அடிப்பதற்கென்றே பெரும் பாலானவர்கள் “காலிக்கை யானை” பயன்படுத்துவார்கள். இத்தேங்காய் காலி மாவட்டத்தில் இருந்து வருவதாக அப்போது சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அத்தேங்காயை ஒரு கிழமைக்கு முன்னரே நீரில் ஊறப் போட்டு பலப்படுத்திக் கொள்வார்கள். அதே போன்று உருட்டி விடுவதற்கும் பொருத்தமான தேங்காய்களை தெரிவு செய்து வைத்திருப்பார்கள். ஒவ்வொரு தனி நபரும் பத்து, பதினைந்து தேங்காய்களை வைத்திருப்பார்கள். தேங்காய் அடித்தல் நிகழ்வு சற்று சோர்வடையும் தருணங்களில் குமாரி ஓடையைச் சேர்ந்த நா. ஆறுமுகம் (விதானையார் என்றழைக்கப்படுபவர்) அவர் கந்தவனம் அப்பா கடையில் உள்ள கறிக்குப் பயன்படுத்தும் தேங்காய்களை வாங்கி உருட்டிவிடுவார். அதுவும் இந் நிகழ்வில் ஒரு சுவாரசியத்தைத் தரும். இதே நேரத்தில் கிளாலிப் பகுதியில் தொழில் புரிந்து வந்தவரான சின்னப்பாதி குறிச்சியைச் சேர்ந்த கதிர்காமு(கதிரப்பு) கிளாலியில் இருந்து கொண்டு வந்த ஒருசாக்கு தேங்காயை போடுவார். இதனை “கிளாலியான்” என்போம். இவ்வாறு அன்றைய காலம் கந்தவனப்பாச் சந்தி களை கட்டியிருக்கும்.

இதே வேளை இக்காலப்பகுதி 1ம் தவணைக்கான பாடசாலை விடுமுறை தொடங்கி நிறைவு பெறும். பாடசாலை தொடக்க நாள் அன்று புது ஆடை அணிந்து போர்த் தேங்காயும் கையில் கொண்டு பாடசாலைக்குச் செல்வோம். பாடசாலைக்கு சென்றதும் பிரார்த்தனை நிறைவு பெறும் வரை தேங்காயை கையில் வைத்துக் கொண்டு திரிவோம். பிரார்த்தனை நிறைவு பெற்றதும் அந்தந்த வகுப்பாசிரியர்கள் முன்னிலையில் அந்தந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர் தேங்காய் அடித்தல் போட்டியில் கலந்து கொள்வோம். இவையெல்லாம் ஒரு காலம்.

சிந்திக்கத் தூண்டிய சாதாரணனின் வாழ்வு அமரர் சின்னத்தம்பி கந்தையா

■ செல்லக்குட்டி கணேசன்

எமது கிராமத்தினுடைய வரலாற்றை பின் நோக்கிப் பார்க்கின்ற போது இங்கே பிறந்து மற்றும் திருமண பந்தத்தால் புகுந்து வாழ்ந்து வந்த ஒவ்வொருவருடைய பங்களிப்பும் எமது கிராமத்தினுடைய வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் ஏதோ வொரு வகையில் அடித்தளமிட்டுள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். அந்த வகையில் அல்வாய் மனோகரா பிச்சந்தோட்டம் குறிச்சியில் வாழ்ந்து வந்தவரான அமரர் சி.கந்தையா என்ற சாதாரணனும் ஒருவர் ஆவார்.

பாடசாலைக் கல்வியை மிகக் குறைந்த அளவிலேயே பெற்றுக் கொண்ட இவர் சிறு வயதாக இருக்கும் போதே தனது தந்தையிடம் தச்சுத்தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டு அத் தொழிலில் சிறப்புப் தேர்ச்சியும் பெற்றுக் கொண்டார். கோப்பிச (கூரை) வேலைகளில் வல்லவரான இவர் தனது தந்தை, சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து விவசாயத்திலும் ஈடுபட்டு வந்தார். இவர் அமரர்களான சின்னத்தம்பி (சின்னார்) சின்னப்பிள்ளை தம்பதிகளின் இளைய மகன் ஆவார். வல்லியான் (சுட்டியர் பாதி செல்வ மணி தேவியின் தாயார் செல்லம் அவர்களின் தந்தை), கதிராமு (உல்லியவத்தை றைவர் கிருஷ்ணபிள்ளையின் தந்தை), ஆறுமுகம் (புளியடி கதிரவேல் ஆசிரியரின் தந்தை), றைவர் தம்பு (இயவராந்தோட்டம், திருநாவுக்கரசு (அரசு) வின் தந்தை), வைராத்தை (பொருக்கர் பாதி க.பாக்கியராசா (மாலி) வின் தாயாரின் தாய்) ஆகியோர் இவரின் உடன் பிறப்புகளாவர்.

திருமண காலம் பொருந்திவர பிச்சந்தோட்டம் குறிச்சியைச் சேர்ந்த அமரர்களான கந்தர் குஞ்சியார் தம்பதிகளின் மூத்த புதல்வி நாக

முத்து அவர்களை பெரியோர்கள் திருமணம் முடித்து வைத்தனர். இவர்களின் இல்லற வாழ்வின் பயனாக பத்துப் (10) பிள்ளைகளை பெற்றெடுத்தனர். இவர்களில் மூன்று பிள்ளைகள் குழந்தைப் பருவத்திலும் ஒருவர் சிறுபராயத்திலும் காலமானார்கள். அவ்வாறு காலமானவர்கள் க.செல்லையா (14 வயது அகாலமரணம்), க.இராசையா, (இவர் காலமானதன் பின்னர் பிறந்த ஆண்குழந்தைக்கு இராசையா என்ற நாமம் சூட்டப் பட்டது. அவரே மயிலிட்டியில் திருணபந்தத்தால் இணைந்த க.இராசையா ஆவார்). புவனேஸ்வரி (இரட்டைப்பிள்ளைகளில் ஒருவர் மற்றவர் இராசம்மா), செல்வநாயகி ஆகியோராவர். ஏனைய ஆறு பிள்ளைகளில் மூன்று பிள்ளைகள் இம் மண்ணிலே நீண்டகாலம் வாழ்ந்து திருமண பந்தத்தில் இணைந்து சந்ததி விருத்தி பெற்று மூப்பின் காரணமாகவும், நோயின் காரணமாகவும் இயற்கை எய்தினார்கள். அவ்வாறு இயற்கை எய்தியவர்கள் திருமதி இராசம்மா தங்கவேல், திருமதி பாக்கியம் அரியகுட்டி, க.இராசையா (மயிலிட்டி) ஆகியோராவர். ஏனைய மூன்று பிள்ளைகளும் தற்போது இம்மண்ணிலே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் முறையே திருமதி இரத்தினம் செல்லக்குட்டி, க.தங்கவேல் (வதிரி உதயப் பெருமாள்வளவு), க.பாலகிருஷ்ணன் ஆகியோராவர்.

எப்பொழுதும் தூய்மையும் வெண்மையுமான இவரை வெள்ளை வேட்டிக் கந்தையா வென்றே எல்லோரும் அடைமொழி வைத்து அழைப்பர். மாமிசப் பிரியரான இவர் வெள்ளிக் கிழமை, பெற்றோரின் திவசநாள் மாலிசந்திப் பிள்ளையார் கொடியேற்ற நாளில் இருந்து தீர்த்தோற்சவ நாள்வரையான பத்து நாட்களும் மாமிசத்தை தொட்டுக்கொள்ள மாட்டார். அது மட்டுமல்லாமல் இந்நாட்களில் மாலி சந்திப் பிள்ளையாரை காலை மாலை வழிபட்டு வருவார். மாலி சந்திப்பிள்ளையாரை தங்களுக்கு உரித்தான கோயில் என்றும் உரிமை கோருவார் அது மட்டுமல்லாமல் இவரின் பிள்ளைகள், உடன் பிறப்புகள் இவர்களின் பிள்ளைகள், பேரப் பிள்ளைகள் என எல்லோருமே இன்றுவரை மாலிசந்திப் பிள்ளையாருக்கு விரதமிருப்பதுவும், வழிபடச் செல்வதும் இன்றுவரை தொடர்ந்த வண்ணம் இருப்பதையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இதற்கான காரணத்தை ஆராய முற்பட்ட போது இவர்களின் முன்னோர்கள் அத்தாய் “அழகனோடை” என்ற இடத்தில் வாழ்ந்து வந்தார்கள் என அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவர் வாழ்ந்த வீடு ஆனது ஒருபெரிய மால், அம்மாலுக்கு நேர் எதிரே அறுக்கையிடப்பட்ட ஒரு அறை, அதனுடன் இணைந்து ஒரு அடுக்களை (குசினி). இம் மாலுக்கும் நேர் எதிரே உள்ள வீட்டிற்கும் இடையே பத்து அடி இடைவெளி. அதன் இருபக்கமும் ஒரு ஒழுங்கு முறையில் பூவரசம் கதியால் நட்டு வளர்த்து வந்தார். முன் யோசனையுடன் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல காரியங்களை எண்ணி நான் வியந்திருக்கிறேன். அதில் இதுவும் ஒன்று. இவர் ஆடுவளர்த்தலையும் ஒரு தொழிலாகக் கொண்டவர். இக்கதியால்கள் வளர்ந்து வரும் போது அதில் உள்ள இலை குழைகளை ஆட்டுக்குத் தீனியாகவும், வெயில் வெக்கைக்கு நிழலாகவும், நன்மை தீமையின் போது பந்தல் காலாகவும் பயன்படுத்துவார்.

இவர் தனது “மாலில்” ஒரு முருக வேல் வைத்து தினசரி காலை மாலை வழிபடுவார். சில வேளைகளில் இவரில் “அம்மன்” இறங்கி வெளிப்படுவான். அவ்வேளைகளில் அக்குறிச்சியில் வாழ்ந்த அவரது மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் என அனைவரும் சென்று வழிபடுவார்கள். அப்போது அனைவரையும் அழைத்து “விபூதி” போடுவார் சில சமயம் வாக்கும் சொல்லுவார். வருடத்தில் ஒரு நாள் இவர் மீது இறங்கி வரும் அம்மன் எமதுர் முழுவதும் சென்று காவல் புரியும். இதனை ஊர் மக்கள் அறிவர். அவ்வாறு காவல் புரிந்ததும் ஊரில் உள்ளவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அம்மன் நோய்கள் தணிந்து குளிர்ச்சி பெற்று விடும்.

மகா சிவராத்திரி தினத்தையொட்டி முதல் மூன்று நான்கு கிழமைகளுக்கு முன்னர் தான் வாழ்ந்த இடமான பிச்சந்தோட்டம் குறிச்சியிலே அன்ன ஊஞ்சல் கட்டி மக்கள், மருமக்கள், அயலவர்கள், ஊரவர்கள் என பலரும் ஆடிப்பாடி மகிழ் காரியமாற்றியவர். இக்காலப் பகுதியில் பிச்சந்தோட்டம் குறிச்சி களைகட்டியிருக்கும். இதனை வருடம் தோறும் செய்து மகிழ்ந்தவர் இதனை ஒரு விரதமாகவே கடைப்பிடித்து வந்தார்.

இவர் தனது பிள்ளைகளுக்கு திருமணம் பேசி முடித்து அவர்களின் இல்லற வாழ்வு சிறக்க தன்னாலான பங்களிப்பைச் செய்தவர். பிச்சந்தோட்டம் குறிச்சியில் தனக்கும் மனைவிக்கும் சோந்தையான காணியை தங்களின் இறுதிக் காலத்தில் பிரிவிடல் செய்து தங்களின் மூன்று பெண்பிள்ளைகளுக்கும் சம்பங்காக பங்கிட்டு கொடுத்ததோடு சட்டப்படி உறுதியும் முடித்துக் கொடுத்தார். தனது இளைய மகன் பாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு தான் வாழ்ந்து வந்த வீட்டையும்

வீட்டோடு சேர்ந்த காணியையும் எழுதிக் கொடுத்தார். தற்போது அவர் வாழ்ந்த இடத்தில் இளைய மகன் க.பாலகிருஷ்ணன் வீடுகட்டி தனது மனைவி, பிள்ளை, பேரப்பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்து வருகிறார்.

அமரர் சி.கந்தையா அவர்களை நான் உயர்வாகப் பார்த்த சந்தர்ப்பங்களில் உச்சமானது “பிச்சந்தோட்டம்” காணியை பிரிவிடல் செய்கின்ற போது தனது மனைவியின் சகோதரிகளான திருமதி மாணிக்கம் மார்க்கண்டு, திருமதி மீனாட்சியம் இராசம் ஆகியோருக்கு முதுசமாக உள்ள காணியை பிரிவிடல் செய்து அவர்களுக்குரிய பங்கை அவர்களின் பெயரில் உறுதி முடித்துக் கொடுத்ததேயாகும். “ஏன்” என்று வினவியபோது “அவர்களுக்கு வாரிசுகள் இல்லை என்றாலும் அவர்கள் வாழும் காலம் வரை அவர்களின் பெயரில் அவர்களின் காணி இருக்க வேண்டும். அதுவே அவர்களுக்கு பலம் என்று கூறி அவர்களுக்கு ஒரு தெம்பையும் நம்பிக்கையையும் ஊட்டியவர்.

சுயநலம் கொண்டு வாழும் மனிதர்கள் மத்தியில் மற்றவர்களும் சுதந்திரமாகத் தத்தமது உரிமைகளுடன் வாழ வேண்டும் என்று எண்ணி செயற்பட்ட சி.கந்தையா அவர்கள் 1980 களின் முதற்கூற்றில் இவ்வுலகைவிட்டு இறைபதம் தொட்டார்.

நாங்கள் இதழ் - 10 இல் “தேவரையாளிக் கிராமம் தந்த தூய உள்ளம் கந்தையா சிவராசா” என்ற கட்டுரையில் “தம்பிராசா கனகரத்தினம் தம்பதிகளின் ஏக புதல்வி...” எனத் தவறுதலாக இடம் பெற்றுள்ளது. “தம்பிராசா தங்கரத்தினம் தம்பதிகளின் ஏக புதல்வி...” என்பதே சரியான பெயர். வாசகர்களுக்கு ஏற்பட்ட அசௌகரியத்துக்கு வருந்துகிறேன்
- ஆசிரியர்

மதிரதன் சோபனா தம்பதியினருக்கு 2021.12.10 அன்று கிருஷ்வித் என்னும் மகன் பிறந்துள்ளார். எமது ஊருக்கு புதியதொரு அங்கத்தவர் இணைந்து கொள்கின்றார்

அனைவருக்கும் பணிவானதொரு வேண்டுகோள் “நாங்கள்” பத்திரிகை எம் அனைவரையும் ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு வெளி வருகின்றது. இங்கே தவறுதலாக இடம்பெறும் பெயர் பிழைகள், தகவற் பிழைகளை நிதானமாக எமக்கு அறியத் தாருங்கள். அவற்றை திருத்தி அடுத்து வரும் இதழ்களில் பிரசுரிப்போம். வீணாக கொந்தளிக்காதீர்கள். எமது ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் பல தடவை இது தொடர்பாக விளக்கம் கொடுத்துள்ளேன். 1-11 வரை அனைத்து பத்திரிகையையும் வாசியுங்கள். உங்கள் உங்கள் பதிவுகள் வரும் வேளைகளில் மாத்திரம் வாசித்தால் பத்திரிகையின் நோக்கம் விளங்காது.

-ஆசிரியர்

மாண்டவர் கீண்டெழுந்த கதையும் வேலுப்பிள்ளை மாமாவும்

■ கலாநிதி த.கலாமணி

எமதுரின் பிரபல விஷகடி வைத்தியர் அமரர் க.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்பு “நாங்கள்- 5” இதழில் வெளிவந்தது. ஆனாலும், அவருக்குப் புகழ் சேர்த்த ஒரு சம்பவம் பற்றி அவ்வரலாற்றில் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவரைப் பிற ஊர்களிலுள்ளவர்களும் அறிந்து கொள்வதற்கு அச்சம்பவமே காரண மாயிற்று. அச்சம்பவத்தை சுருக்கமாகத் தருவது இக்குறிப்பின் நோக்காகும்.

அந்நாளில், வரணியிலே வசித்து வந்த விவசாயி ஒருவர் பெளர்ணமி இரவொன்றில் வீட்டு முற்றத்தில் போடப்பட்டிருந்த கயிற்றுக் கட்டிலில் நித்திரையாகிப் போனார். அன்று வயலில் கடும் வேலை செய்து களைத்துப் போயிருந்த அவருக்கு உடம்பு மிகவும் அசதியாக இருந்தது. நன்றாக உறங்கினார். தீரென்று அவர் பயங்கரக்கனவொன்று கண்டார். அக்கனவிலே, அவரது வயல் வரம்பருகே நின்றிருந்த ஆலமரமொன்றின் கிளையில் பாம்புகள் சில தொங்கிக் கொண்டிருந்தன.

அப்போது அப்பாம்புகளுள் ஒன்று, “அடுத்த பெளர்ணமியன்று அக்கட்டிலில் படுத்திருப்பவரைக் கடிப்பேன்” என்று ஏனைய பாம்புகளுக்குக் கூறியது. அது கருநாகம். கருநாகம் கூறியதைக்கேட்ட நல்ல பாம்பு ஒன்று, “அவர் நல்ல மனிசன். நீ ஏன் அவரைக் கடிக்க வேணும்; அவரை விட்டு விடு” என்று அறிவுரை கூறியது. கருநாகமோ அதனை மறுதலித்து, “அடுத்த பெளர்ணமி இரவில் அவரைக் கடித்தே தீருவேன்” என்று சபதம் செய்தது.

தீரென விழித்தெழுந்த அந்த விவசாயி பதறிப்போனார். அக்கனவு பற்றி யாருக்கேனும் சொல்லலாமா அல்லது கனவு தானே என்று விட்டு விடலாமா என்று குழம்பிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால், இக்கனவு பற்றித் தன் மனைவிக்கும் மகளுக்கும் தெரிய வந்தால் “என்ன நடக்குமோ என்று ஏங்கிக் கொண்டிருப்பார்களே” என்று எண்ணி, அது பற்றி எவருக்கும் தெரியப்படுத்துவதில்லை என்று முடிவெடுத்தார்.

அடுத்த பெளர்ணமி இரவும் வந்தது. அந்த இரவுக்காகவே காத்திருந்தவராக, அவர் கையில் கம்பு ஒன்றும் வைத்துக்கொண்டு, கயிற்றுக் கட்டிலில் உறங்காது படுத்திருந்தார். முற்றத்தில் முழுநிலவு

எறித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த வெளிச்சத்தில், சுற்று முற்றும் கண்களை மேய விட்டுக் கொண்டிருந்தார். என்ன ஆச்சரியம்! சற்றுத் தூரத்தில் பாம்பு ஒன்று இவரை நேக்கி ஊர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது. கனவில் கண்ட அதே கருநாகம் பதற்றமடையாதவராக, நிதானத்துடன் அப்பாம்பருகே சென்று, கையில் வைத்திருந்த கம்பினால் பாம்பை அடித்தார். இரண்டு, மூன்று அடி அடித்திருப்பார் பாம்பு இறந்து விட்டது. அவரிடமிருந்து நிம்மதிப் பெருமூச்சு ஒன்று வெளிக்கிளம்பியது.

பாம்பை தடியில் எடுத்துச் சென்று எரிக்கலாம் என்று தீர்மானித்தவராய் தடியினால் பாம்பைப் புரட்டிய போது எங்கிருந்தோ அவர் களின் வீட்டு நாய் ஓடிவந்தது. பாம்பை வாயாற் கவ்வி சுழற்றி எறிந்தது. வீட்டுக்காரர் அதனைச் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. சுழற்றியெறிந்த பாம்பின் வாய் இவரது தொடையைக் கவ்விக்கொண்டது. சற்று நேரத்திலேயே அவர் மயங்கிப் போனார். சிலமணிநேரம் கழித்து வீட்டினுள் ளிருந்து முற்றத்துக்கு வந்த அவர் மனைவி தனது கணவர் மயங்கிக் கிடப்பதையும் பாம்பு ஒன்று அவரின் தொடையைக் கவ்வியிருப்பதையும் கண்டு குளறத்தொடங்கினார்.

அக்கம் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் ஓடிவந்தார்கள். பாம்பை இழுத்தெடுத்து, பாம்பின் பற்கள் பதிந்திருந்த இடத்துக்கும் மேலாக தொடையில் சேலைத்துணியொன்றை இறுக்கிக் கட்டி, அவரை வீட்டினுள் தூக்கிச் சென்று வளர்த்தினார்கள். ஊரிலுள்ள விஷகடி வைத்தியரை அழைத்துவர இருவர் ஓடிச்சென்றனர்.

வைத்தியர் வந்து சேர்ந்த போது, விஷம் நன்றாக உடலில் ஏறியிருந்தது. உடம்பு சிறிது நீலம் பாரித்துக் காணப்பட்டது. வைத்தியர் கடிவாயில் வாய்வைத்து இரத்தத்தை உறிஞ்சித் துப்பினார். பின்பு கடிவாயில் அரைத்த பச்சிலையொன்றை வைத்துத் துணியினால் இறுக்கிக் கட்டினார்; ஒவ்வொரு நாளும் தாம் வந்து பார்ப்பதாகவும் கூறிச்சென்றார்.

ஆனால் எந்த மாற்றமும் உடலில் நிகழ்ந்து விடவில்லை. இரண்டு கிழமைகளாக இதே நிலை. “ஏற்கெனவே உயிர் போய் விட்டது. ஏன் இன்னும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?” என்று பலரும் கதைக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். ஒரு சிலர் “அடக்கத்தில்” இருப்பதாகக் கூறி, இரண்டொரு நாள் பார்க்கலாமே என்று கூறினார். அப்போது தான் ஒருவர் கூறினார்: “அல்வாயில் விஷகடி வைத்தியர் ஒருவர் இருக்கிறாராம். கெட்டிக் காரனாம். அவரை ஒருக்கால் கூட்டி வந்து காட்டுவம்.”

உடனடியாக அவரும் இன்னொருவரும் சேர்ந்து சைக்கிளில் அல்வாய்க்குப்புறப்பட்டனர். விஷகடி வைத்தியரின் வீடு எங்கே இருக்கிறது என்று விசாரித்து, வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்படி வந்தவர்கள் பதற்றத்தை வெளிப்படுத்தாது, நிதானமாகக் கதைக்கத் தொடங்கினர்:

“ஐயா, எங்கள் உறவினர் ஒருவரை விஷம் கலைத்து விட்டது. தயவு செய்து நீங்கள் ஒருமுறை

அவரை வந்து பார்க்க வேண்டும்.”

விஷகடி வைத்தியர் வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் ஒன்றும் பேசாதிருந்தார். வந்தவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளையும் அவற்றின் குணம் குறிகளையும் பரிசீலித்தார். சற்று நேரத்துக்குப் பின் “வருகிறேன்” என்று சம்மதம் தெரிவித்தார்.

வரணியில் அவ்வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்த வைத்தியர், வீட்டின் சுற்றுச்சூழலை நின்று நோக்கினார். வீட்டினுள்ளே வந்து, விஷம் கலைத்தவரை ஒருமுறை தீர்க்கமாகப் பார்த்துக் கொண்டார். ஒன்றுமே பேசாமல், கடிவாயைச் சுற்றிக்கட்டியிருந்த துணியை நீக்கி, கடிவாயை உற்றுநோக்கினார். தலையை அசைத்து, அந்த நோயாளியின் மனைவியை அழைத்து, மண்பானை யொன்றில், கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து வருமாறு ஏவினார்.

தான் எடுத்து வந்திருந்த பச்சிலைச் சாற்றைப் பிழிந்து கடிவாயில் விட்டு, அரைத்த பச்சிலையை கடிவாயில் வைத்துத் துணியினால் சுற்றிக்கட்டினார். வேறு ஒன்றும் வினவாது, “மூன்று நாளுள் மாற்றம் தெரிந்தால் என்னிடம் வாருங்கள்” என்று கூறி, பானையில் எடுத்து வந்திருந்த நீரை மந்திரித்து ஓதி, நோயாளியின் வாயைத்திறந்து சிறிது ஊற்றினார்.

தொடர்ந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வாயைத் திறந்து தொண்டைக்குள் போகத்தக்கதாக ஊற்றி விடுங்கள் என்றும் பணித்தார்.

மூன்றாம் நாள் நோயாளியின் கால் விரல்களில் துடிப்பைக் கண்ட அவ்வீட்டுக்காரர்கள் வைத்தியர் வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு அதனைத் தெரிவித்தனர். தொடர்ந்து ஒரு மாத காலமாக வைத்தியம் செய்து வந்ததில் அவ்விவசாயி பிழைத்துக் கொண்டார்.

நன்றாகப் பேசக் கூடியதாக வந்தபின், அவ்விவசாயி தமது மனைவி உறவினர் சூழ்ந்திருக்க, தன்னை உயிர்ப்பித்த வைத்தியர் வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு, தான் முன்பு கண்ட கனவு பற்றியும் அதன் பின்பு நிகழ்ந்தவை பற்றியும் கதையாகக் கூறினார். இச்சம்பவம் பற்றிய கதை அயலூர் களிலும் பரவத் தொடங்கியது. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்குப் பெருமையும் சேர்த்தது.

எனது தந்தையார், விஷகடி வைத்தியர் வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் சொந்த மச்சான் ஆவார். பிறருக்கு தமது மச்சானைப் பற்றிய இக்கதையைக் கூறியதை பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் கேட்டிருக்கிறேன். வேலுப்பிள்ளை மாமாவுக்கு இதைவிட சிறந்த பதிவு வேறொன்றுமில்லை.

ப(வ)ழுமைபெ(ரு)றும்

ஓடி ஓடி உழைத்தவன்
ஓய்வெடுத்துக்கொண்டான்
உன்னத உழைப்பையும் கூடவே
இழைப்புக்களைப்பையும் கொடுத்து
உடல் ஆரோக்கியமுகந்த உத்தமன்
உதைத்தாலும் உக்கிர வேகம்
கொண்டு
மிதித்தாலும் பதிலொன்றும்
உரையான்
தமிழன் தன்மானம் காத்த இருசக்கர
வண்டியெனும் தற்கொடையாளன்

காசு மாசு காணா களங்கமிலா
கனவான்
உதவிக்கென்றே
உடனிருப்பான் எப்போதும்
வன்னியை வலம் வந்த வல்லாளன்
எண்ணியே பார்க்கையிலே
என் இதயத்து உயிர்த்துடிப்பே
இந்த இருசக்கர வண்டிதான்

உன்னை உருக்குலைய
ஓரத்தில் ஒதுக்கிவிட்டு
பண்டம் பணம் பொருள் கண்டவுடன்
வசதிகள் கூடி அசதிகள்
மலியவே உந்துருளிகள் உன்
பணிகளை பங்குபோட்டன
பொருளியல் சிக்கனத்திற்கே

புத்துயிரளிக்கும்
புத்தெளிர் பிறவி நீ

நாளுக்குநாள் சரியும் நாணய
பெறுமதி வீழ்ச்சி பொருட்களின்
விலைவாசி மீண்டும் உனை
தலைசீவி அலங்கரிக்கும்
துரு ஏறிய உன்னுடலம்
புதுப்பொலிவு பெறும்
பெற்றோல் டீசல் விலை உயர்வு
கண்ணீரும் கம்பளையும்
கவலையும் தோய்ந்து உன்
காத்திருப்புக்கு
நல்ல தீர்ப்பைத்தரும்
இறக்கைகட்டி பறப்பாய்
அண்ணாமலை சைக்கிலாய்

நாண நரம்பறுந்த
ஜீவன்களாய் நாம்
மீண்டுமுன்னில் சவாரி செய்வோம்
கொலஸ்ற்றோலும் சுகரும்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் குறைந்து
உடல்திரவம் ஓர் சமநிலை காணும்
கட்டழகுள்ளவுடலும்
கண்ணிலே நல்ல குணமும்
மீளத்தெறிக்கும்
காலமொன்றுதந்த பாடம்
மீண்டும் கனவென எழும்

- செ. சோ. வராகி

வாழ்க தமிழ்

வாழ்க வாழ்க தமிழ் வாழ்க தமிழ்மொழியே
வாழிய வாழியவே

சூழ்க தமிழ்க் கலைவாணர்களும் - அறிவு
துலங்கு பகுத்தறிவாளர்களும்
ஆழ்க தீயன அகத்தில் உலகில்
அன்பே சிவமாய் ஆட்சி புரிந்திட
(வாழ்க)

ஏழை எளியவர் என்றொரு ஜாதி
எவருமே உலகில் இருந்திட வேண்டாம்
நாழி முழுதும் தன் மெனியை உருக்கி
நன்றி செய்த பாட்டாளி மனம் குளிர
(வாழ்க)
- ச.தம்பியா

**“அல்வாய் மனோகராக்
கவிஞர்களின்
கவிதைகள்”
கவிதைத்தொகுப்பு
அடுத்த மாதம் உங்கள்
கைகளுக்கு கிடைக்கும்.**

மூன்றாம் பனையடி ஆழக்கிணறு

■ கனகசபாபதி செல்வநேசன் ■

“நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு” (20)

நீரின் பெருமையை எடுத்துக் கூறும் ஜயனின் கூற்று இது. நீர் மனித வாழ்வின் அடித்தளம் என்பதனால் நீரையும் நீர் நிலைகளையும் பாதுகாக்க வேண்டியது எம் ஒவ்வொருவரது கடமை என்பதனை உணர்ந்து செயற்படுவோமாக. சில மனிதர்களின் தவறான அகக் கணிப்புகளால் ஏற்படுகின்ற புறக்கணிப்பானது சில எழுச்சிகளை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. அவ்வாறானதொரு புறக்கணிப்பின் தூண்டுதலால் உண்டான எழுச்சிதான் இந்த மூன்றாம் பனையடி ஆழக்கிணறு என்பதில் மாற்றுக் கருத்து ஏதுமில்லை.

எமது அல்வாய் மனோகராக் கிராமத்தையும் அல்வாய் வடக்குக் கிராமத்தையும் ஊடறுத்து இணைக்கும் பிரதான பாதையில் அருகில் உள்ள மூன்றாம் பனையடிக் குறிச்சியில் அமைந்திருக்கிறது இக்கிணறு. இக் குறிச்சியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த சின்னத்தம்பி கதிராசி இணையரின் பிள்ளைகளான அப்பையா சகோதரர்களுக்கு 1960களின் ஆரம்பக் காலத்தில் தமது நீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து சுயமரியாதையுடன் வாழ்வதற்கு கிணறு ஒன்றை அகழ்வதெடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். மூன்றாம் பனையடி உறவுகள் பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கியிருந்தாலும் தமது ஒன்றுபட்ட எழுச்சியின் மூலம் கிணறு அகழ்வதற்கான முன்னெடுப்பில் இறங்கினார்கள். அந்தவகையில் நா.சி. அப்பையாவுடன் கந்தவனம் கதிரவேல் திருமதி தங்கமுத்து செல்லப்பா திருமதி சின்னத்தங்கம் மயிலு திருமதி அழகம்மா சண்முகம் இவர்களுடன் திருமதி இராசமணி சீனித்தம்பி ஆகியோரது நிதிப் பங்களிப்புடன் தாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலப்பரப்பில் கிணறு அகழ்வதற்கான கருத்தொருமிப்புடன் கவிஞர் செல்லையா அவர்களை நாடினர்.

கவிஞர் எமது கிராம எழுச்சியின் முன்னோடிகளில் முதன்மையானவர். எமதுாரின் செயற்பாடுகள் அனைத்திலும் அவரை முன்னிறுத்தி செயற்பட்ட காலம் அது. அந்தவகையில் கிணறு வெட்டுவதற்கான இடத்தை தெரிவுசெய்து அதனால் ஏற்படுகின்ற பலாபலன்களையும் சோதிடம் மூலம் கணித்து யாருக்கும் தீங்கில்லாத வகையில் இன்று “செல்ல இல்லம்” அமைந்துள்ள

நிலப்பரப்பில் ஒழுங்கைக்கு அருகில் நீர் நிலைக்கான இடத்தை தெரிவு செய்து கொடுத்தார். ஆனால் சில தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையைத் தொடர்ந்து தற்போது அமைந்துள்ள இடத்தில் நீர்நிலை அமைக்க முடிவு செய்து மீண்டும் கவிஞரை நாட அவர் சோதிட அணுகுமுறையில் உள்ள அனுகூலமற்ற அதாவது குடிமனைகளுக்கு ஏற்படும் தீங்கினை எண்ணி அதனை விரும்பாதவராக இருந்தாலும் ஒரு நிபந்தனையுடன் அதாவது குடிமனைகளுக்கும் கிணற்றுக்குமிடையே சிறு பாதை ஒன்றினை அமைத்து குடிமனைகளுக்கான பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்தி கிணறு வெட்டுவதற்கான இடமாக மேசன் மயிலு மற்றும் இராசமணி ஆகியோரின் நிலப்பரப்பின் மத்தியில் பாதையோரமாக நிலை எடுத்துக் கொடுத்தார்.

O1

குறித்த ஒரு நன்நாளில் கிணறு அகழ்வதற்கான பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கூலியாட்களை மட்டும் நம்பியிருக்காமல் அப்பையா சகோதரர்களும் அவர்களது பிள்ளைகளும் முழு மூச்சாக தமது பொருளாதார மற்றும் உடலுழைப்புகளையும் வழங்கி இப் பணியில் மிகத் தீவிரமாகச் செயற்பட்டனர். இடையே பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டவேளையிலும் மனந்தளராது தாம் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியாக இருந்து தமது முயற்சிகளைத் தொடர்ந்ததின் பயனாக 1965ம் ஆண்டு நிலக்கீழ் பாதை பிளந்து நிலத்தடி நீர் பொங்கிப் பிரவாகிக்க தமது அத்தனை கால உழைப்பின் களைப்பு நீங்கி கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்க கிணற்று நீரெடுத்து பொங்கலிட்டுப் படைத்து ஊரோடு சேர்ந்து மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடினார்கள். அந்த மகிழ்வில் அப்பையாவும் உடன்பிறப்புகளும் தம்மையும் தமது சந்ததிகளையும் கிணற்றின் பங்குதாரராகவும் இக் கிணறு வெட்டுவதற்கு தனது உடலுழைப்பை வழங்கிய கந்தையா பரமானந்தனுக்கு தண்ணீர்ப் பங்கினை வழங்குவதாகவும் கிணற்றுக்கு வடக்கே கவிஞரின் கூற்றுப்படி குடிமனைகளுக்கு தீங்கில்லாமல் இருக்க தெருவிலிருந்து மேற்கு நோக்கி சிறு ஒழுங்கை அமைப்பதாகவும் வாய்மொழி மூலமான ஒப்பந்த மொன்று அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

காலங் கடந்தது ஊரவர்களின் நீர்த் தேவையை இந்தக் கிணறும் நிறைவேற்றியது சோதிடக் கணிப்பின்படி குடிமனைகளுக்கு பாதிப்பு ஏதுவும் உண்டாகவில்லை. அது மட்டுமன்றி குறிப்பிட்ட பாதை அமைக்கப்படவுமில்லை இன்று அக்குடிகள் எல்லாம் கல்வியிலும் பொருளாதாரத்திலும் மேன்மையடைந்து சிறந்த நிலையில் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சோதிடம் பொய்த்தது நம்பிக்கை வென்றது. ஆனால் எங்கள் நீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்த கிணறு இன்று குப்பைகளால் நிறைகிறது. எமது முன்னோர்களின் எழுச்சி மூடி மறைக்கப் படுகிறது. இல்லையெல்லாம் எம் முன்னோர்களின் இருப்பை சொல்லும் ஞாபகச் சின்னத்தை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது வருந்தத்தக்கது.

“நியாயப்படுத்தி நிவர்த்தியாவதில்லை தவறுகள் வாய்மை செயலிலும் வேண்டும்.”

அஞ்சலி
திருமதி செல்வமலர் சிவானந்தன்
14.11.1942 - 09.12.2021

14.11.1942 இல், அல்வாய் கிளானையைச் சேர்ந்த கந்தானச மகேசு அவர்களுக்கும் புதுவீடு சடையர் செல்லம்மா அவர்களுக்கும் ஏக புத்திரியாக இவர் பிறந்தார். யா/தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற இவர், கல்வியிலும் இசை, நாடகம் போன்ற கலைகளிலும் சிறந்து விளங்கி, பல போட்டிகளில் பரிசுகளும் பெற்றவர். ஆனாலும் இவரின் அன்னையாரின் சுகயீனம் காரணமாக பாடசாலைக் கல்வியைத் தொடர முடியவில்லை. இளமையிலேயே தாயாரை இழந்தவர் தந்தையின் அரவணைப்பில் செல்லப் புதல்வியாகவே வளர்ந்தார்.

உரிய பருவம் எய்தியதும், செல்வமலர் அவர்கள் மூன்றாம் பனையடியைச் சேர்ந்த மயிலு சின்னத்தங்கம் தம்பதியினரின் ஏக புதல்வனான சிவானந்தன் அவர்களுடன் இல்லற பந்தத்தில் இணைந்தார். இதன் பேறாக, உதயகுமாரன், விஜிதா, மஞ்சதா, சுஹிர்தா ஆகிய நான்கு மகவுகளைப் பெற்றார்.

ஆசிரியரான தமது கணவரின் சகல செயற்பாடுகளிலும் துணை நின்ற செல்வமலர் அவர்கள், கல்விச் சேவையிலும் சமூகசேவையிலும் ஆன்மிக நடவடிக்கைகளிலும் தமது கணவர் ஆக்க பூர்வமாக ஈடுபடுவதற்கு உற்சாகமும் ஊக்கமும் அளித்து வந்தார். இவரது கணவர் இலங்கையின் பல்வேறு பாடசாலைகளில் கல்வியோடு கலைகளையும் விளையாட்டுக்களையும் சமய ஒழுக்கங்

களையும் போதித்தும் பயிற்றுவித்தும் வந்தவர். செல்வமலர் அவர்களின் தந்தையார் மகேசு அவர்களும் மாமனார் மயிலு அவர்களும் அல்வாய் சாமணந்தறை ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயிலின் வளர்ச்சியில் பெரும்பங்காற்றியவர்கள் அவர்களைப் போலவே தமது கணவரும் எமது கோயிலின் வளர்ச்சியில் அரும் பங்காற்றவும் அறநெறிப் பாடசாலை, திருவாசக முற்றோதல் போன்ற முன்னோடிச் செயற்பாடுகளின் ஆரம்ப கர்த்தா வாக விளங்கவும் துணைநின்று, மணிக்கோபுரம் ஒன்றை அழகுற அமைக்கவும் கந்தசஷ்டிபாரணப் பூஜை, திருக்கல்யாணம் போன்ற நிகழ்வுகள் தொடர்ந்து நடைபெறவும் ஒத்தாசைகள் வழங்கி வந்தார்.

தமது கணவருடன் சேர்ந்து தமது பிள்ளைகளை நன்மக்களாக வளர்த்து கல்லியில் உயர்ச்செய்து பட்டங்கள் பெற்று ஆசிரியர்களாக வரவும் அக்கறையுடன் வழிகாட்டிய செல்வமலர் அவர்கள், உரிய காலங்களில் தமது பிள்ளைகளுக்குப் பொருத்தமான துணைகளைத்தேடி சிறந்த இல்லற வாழ்வையும் அமைத்துக்கொடுத்தார். இவ்வகையில் கனடா வாழ் க.சுகுணா, பேராசிரியர் அ.புஷ்பநாதன், அதிபர் த.மோகன், கணக்காளர் க.வினோதரன் ஆகியோர் இவருக்கு மருமக்கள் ஆயினர். தமது மருக்களையும் தமது பிள்ளைகளைப் போலவே பேணி வந்த இவர், பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

05.12.2021 அன்று கடுஞ்சுகயீனமுற்று கொழும்பில் வைத்தியசாலையில் அதிதீவர சிகிச்சைப்பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட்ட செல்வமலர் அவர்கள் 09.12.2021 அன்று இயற்கை எய்தினார். இப்பூவுலகில் 79 ஆண்டுகள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த அமரர் செல்வமலர் சிவானந்தன் அவர்கள் என்றும் எம் நெஞ்சங்களில் வாழ்வார். அவர் ஆத்மா சாந்தி அடைவதாக!

- க.பரணீதரன்

2020 ஆம் ஆண்டுக்கான இளையோர் வெற்றிக்கிணத் தொடரின் உதைபந்தாட்ட இறுதி ஆட்டத்தில் எமது மனோகரா அணி இமையாணன் அணியை எதிர்த்து மோதியது. இமையாணன் அணி 2:0 என் வெற்றி கொண்டது எமது அணி இரண்டாவது இடத்தை பெற்றுக் கொண்டது.

2020 ஆம் ஆண்டுக்கான 40 வயதிற்கு மேற்பட்டோருக்கான உதைபந்தாட்ட சுற்றுப்போட்டியில் எமது மனோகரா அணி நவசக்தி விளையாட்டு கழகத்தை 5:0 என்ற கோல் கணக்கில் அடித்து வெற்றிவாகை சூடி மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது.

நாங்கள் 2021 மார்ச் மாதம் முதல் 2021 மார்ச்சு வரையான காலத்தில்.
“நாங்கள்” பத்திரிகை வாயிலாக
ஆவணப்படுத்தப்பட்ட விடயங்களின் தகவற் தொகுப்பு

2021.02.01 முதல் 2021.12.31 வரையான பிறப்பு

1. கருணானந்தன் நிகேதானந்த - 2021.04.01
2. விசிந்தன் கேதாரிணி - 2021.05.04
3. பரணீதரன் சச்சின் - 2021.05.21
4. கீர்த்திகன் நிக்சித் - 2021.05.26
5. தமிழ்ச்செல்வன் அஸ்மிந்திகா - 2021.06.05
6. சுரேந்திரா ஆருத்ரா - 2021.06.14
7. சயந்தலிங்கம் சாருகீதன் - 2021.06.23
8. உதயணன் ஹரிஷ்மன் - 2021.07.10
9. கஜேந்திரன் வருண் சரவணன் - 2021.07.15
10. வினோத் ஆத்மிகா - 2021.07.15
11. விமல் வெண்பா - 2021.07.31
12. மதிரதன் கிருஷ்வித் - 2021.12.10

ஆவணப்படுத்தப்பட்ட

கிணறுகள்

1. இயவராந்தோட்டக்கிணறு
2. கைவிரைக் கிணறு
3. நட்சத்திரக்கிணறு
4. அரசப்பு கிணறு
5. மூன்றாம் பனையடிக்கிணறு

ஆவணப்படுத்தப்பட்ட

ஆலயங்கள்

1. அல்வாய் சாமணந்தறை ஆலயப்பிள்ளையார் கோயில்
2. அல்வாய் சாமணந்தறை(பெலி) வைரவர் ஆலயம்
3. அல்வாய் வன்னியத்தெய்வம்
4. அல்வாய் கிருச்சியால் அன்னமார் ஆலயம்
5. அல்வாய் வரசித்தி விநாயகர் உடனுறை காத்தவராயர் தேவஸ்தானம்

2021.02.01 முதல் 2021.12.31 வரையான

திருமணம்

1. ராஜாராம் கோபிகா - 18.03.2021
2. பிரதாப் தர்ஷனா - 16.05.2021
3. அருந்தவராஜா ஜனார்த்தனி - 23.05.2021
4. விஜிதன் கலையரசி - 01.09.2021
5. சிந்துஜன் பிரியந்தி - 11.09.2021
6. துஷ்யந்தன் தாட்டியாமினி - 25.10.2021

ஆவணப்படுத்தப்பட்ட குறிச்சிகள்

1. மந்தடி
2. உதிரையடி
3. மடத்துக்கடவை
4. இயவராந்தோட்டம்
5. ஆராய்சியாவளவு

ஆவணப்படுத்தப்பட்ட

ஆளுமைகள்

1. சு.வேலும்மயில்
2. ச.சிவகுரு
3. நா.சி.கந்தவனம்
4. க.அரசரத்தினம்
5. கனகசபாபதி சத்தியநேசன்
6. இளையவி வடிவேல்
7. மயிலு இராசரத்தினம்
8. சந்திரா சிவதாசன்
9. மு.செல்லையா
10. வ.ஜெயராசா
11. மா.செல்லத்தம்பி
12. த.வீரசிங்கம்
13. இ.சவலை
14. செ.செல்வலிங்கம்
15. இ.சாம்பசிவம்
16. மு.பொன்னையா
17. கா.ஆழ்வாப்பிள்ளை
18. த.இராசலிங்கம்
19. க.வேலுப்பிள்ளை
20. மு.திருநாவுக்கரசு
21. அ.சௌந்தரராஜன்
22. இ.சிவபாதம்
23. நா.கிருஷ்ணபிள்ளை
24. தி.விருத்தாசலம்
25. ச.நாகேந்திரன்
26. ஆ.கதிரவேல்
27. ந.இராசரத்தினம்
28. க.கிருஷ்ணபிள்ளை
29. வே.ஜயாத்துரை
30. பவானி பிரபானந்தன்
31. வே.த.தணிகாசலம்
32. க.மங்களேஸ்வரன்
33. சி.தங்கராசா
34. மு.கிருஷ்ணபிள்ளை
35. ம.சிவானந்தன்
36. ஏ.முருகேசு
37. க.வல்லிபுரம்
38. தா.மாணிக்கம்
39. செ.யோகதாஸ்
40. நா.மு.ஆறுமுகம்
41. ச.சத்தியநாதன்
42. க.சிவராசா
43. குண்டுமணி ஜெயதாஸ்
44. இரத்தினம் செல்லக்குட்டி
45. மு.வைத்திலிங்கம்
46. இ.கந்தவனம்
47. சி.கந்தையா
- 48.

2021.02.01 முதல்

2021.12.31 வரையான

இறப்பு

1. க.கமலேஸ்வரன்
2. சு.நிருத்திகன்
3. ம.வேல்மணி
4. க.சிவராசா
5. ச.சிவதாசன்
6. பா.புஷ்பராணி
7. பா.சரஸ்வதி
8. சி.மதியழகன்
9. ஸ்ரீ.செல்வரத்தினம்
10. ம.இராசரத்தினம்
11. த.தம்பிராசா
12. கு.செல்வமலர்
13. தி.மதனபாதம்
14. மு.குலரத்தினம்
15. ஆ.சிவலோகநாயகி
16. கு.ஜெயதாஸ்
17. இ.கமலகுமாரி
18. சி.செல்வமலர்

ஒவ்வொரு ஆண்டும் இவ்வாறான ஆவணப்படுத்தலை செய்து கொண்டு செல்லும் போது எம்மவர்கள் அனைவரும் ஆவணப்படுத்தப்பட்டு விடுவார்கள். இந்த பதிவினை பார்க்கும்போது உங்களுக்கு நன்கே விளங்கும் எங்களின் பயணம் எப்படியானதாக அமைகின்றது என்பது. மீண்டும் உங்களிடம் கேட்பது இதைத்தான் “அனைவரும் ஒன்றாக இணைந்தால் தான் முழுமையாக இந்த ஆவணப்படுத்தல் தொடரும். முற்கோபங்கள், விரோதங்கள், விடுத்து அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவோம். குறிப்பாக பிறப்பு, திருமணம் சார்ந்த விடயங்கள் நீங்கள் தெரிவித்தால் தான் எமக்கு அறிய கிடைக்கும். பத்திரிகையை ஒவ்வொரு குடும்பத்தாரும் பெற்று வாசியுங்கள். எமது குடும்பத்தைப்பற்றி மட்டுமே அறிவோம் என்பதை விடுத்து எம் ஊரவர்கள் அனைவரையும் பற்றி அறிந்து மகிழ்வடைவோம்.

- ஆசிரியர் -